

връме на испитъ тѣ и послѣ стоеше умисленъ на мѣсто то си, дѣла глава като чува да се говори за башиши му и слѣдва внимателно разговора).

Първий бей.

Кога ?

Третий бей.

Сношти. Ако е оште живъ грѣхъ тѣ не е на людіети ми. Както са го мазали едва му е останало душа да се влачи до прагъ тѣ на къшта та си и да издѣхне тамъ.

Първий бей.

Господъ да те награди. Да бѣше ми харизалъ Султанский харемъ нѣмашъ така да ме зарадвашъ. Самъ се сѣти . . .

Третий бей.

Самъ паша та ме подсѣти.

Първий бей.

Утрѣ вѣчеръ, бееве, на угощение сте у дома.

Третий бей.

Утрѣ вѣчеръ съмъ на гюме то. Не сте видѣли ново то ми гюме. Трѣбова да ви викамъ нѣкой день. Десетъ души могатъ на широко да се съберътъ въ него.

Първий бей.

Като е така други день вѣчеръ. Смѣтамъ върху ви. Слава Богу. До сега, тако ми Мохамедъ, като си напомняхъ оная случка и като гледамъ какъ гали бунтовникъ тѣ, триста пѣти ми е дохождало до езикъ тѣ да го нарека гяуринъ. Штѣлъ съмъ да прибързамъ.

Третий бей.

Бѣдете спокойни. Азъ самъ ходихъ при него да му извѣстя изпълнение то на воля та му. Той обѣштава хубави работи. Турчинъ тѣ все си е турчинъ, Ассимъ бей.

(Чуе се ходжа та като вика на една съседна джамия.)

Ходжа та.

Ходжа та. Трети абдестъ оште не съмъ зелъ. Да вървимъ.